

Det er formentlig de færreste, som gennem et langt liv bliver offer for vold, og den største risiko løber man vist også, hvis man er en ung mand, der færdes spirituspåvirket i byens centrum fredag eller lørdag aften.

Ikke desto mindre fylder vold som nævnt meget især i medierne, og det billede, der her tegnes, er jo som sagt med til at skabe frygt i befolkningen. Også selv om statistikkerne viser, at det ikke er specielt farligt at færdes på gader og veje, så er det altså en frygt, man bliver nødt til at tage alvorligt, og det gør man bl.a. ved at løse de voldsproblemer, som vi jo trods alt har, særlig blandt marginaliserede grupper. Og da de seneste tal jo desværre viser, at antallet af voldsanmeldelser efter snart en del års fald nu faktisk er begyndt at stige, ja, så er der jo endnu en vigtig grund til, at vi tager problemerne alvorligt. Men vi synes nu altså også i CD, at man faktisk gør det i det daglige.

Denne her forespørgsel er jo meget specifikt møntet på indvandrevold og på bandekriminalitet, og da jeg forberedte mig, kiggede jeg selvfølgelig lidt på den Britta Kyvsgaardundersøgelse, som netop er fremsendt fra justitsministeren, og jeg har også læst i Rigs-politichefens undersøgelse af gadebänder i Danmark fra 1999.

Hvis jeg skal konkludere meget kort ud fra disse to undersøgelser, så må det være, at politiet betragter gadebänder som et massivt politimæssigt problem, og at gruppen af indvandrere og efterkommere af indvandrere tegner sig for en forholdsmæssigt større del af de afgørelser, som relaterer sig til vold.

Med andre ord så har vi nogle problemer, som vi meget gerne skal have løst, og som trænger sig på. Det er selvfølgelig også derfor, at forligspartierne bag politiforliget har sat en yderligere forstærket indsats mod volds- og bandekriminalitet på dagsordenen, og aftalen forpligter faktisk politiet til at foretage målrettede og målelige indsatser mod de grupper og byområder, som har disse kriminalitetsproblemer.

Når det gælder den retshåndhævede indsats er det jo ligegyldigt, om en voldsmand hedder Hans eller Hassan. Det, der bl.a. er vigtigt, er jo, at der skrives ind med den nødvendige hårdhed og konsekvens, og at politiet har de nødvendige redskaber til at forhindre og oplære disse forbrydere. Det er også, som justitsministeren selv var inde på, meget vigtigt, at indsats-

sen er målrettet, for en sporadisk indsats løser altså ingen problemer.

Vi støtter i CD de forskellige initiativer, der er sat i gang siden vedtagelsen af den første voldspakke. Tingene kan imidlertid gøres endnu bedre. Vi ser gerne en yderligere opstramning, så tidsrummet fra, hvor forbrydelsen er begået, til samfundets reaktion falder, gøres endnu kortere. Og vi vil ikke have noget imod endnu en gang at diskutere anvendelse af minimumsstraffe for voldsforbrydelser for at få strammet op på strafudmålingen.

Man skal dog også huske på, at politi og straf ikke er hele løsningen. Den forebyggende indsats er lige så vigtig. Og i den forbindelse er det naturligvis også vigtigt at finde ud af, hvad der egentlig er grunden til, at nogle griber til volds handlingerne.

Politimesteren i Helsingør og kriminolog Flemming Balvig har sagt, at et stigende voldsproblem i høj grad er forårsaget af ganske unges umådeholdende drikkeri i byen fredag og lørdag. Hvis det er et problem, og det tror jeg faktisk på det er, ja, så er også her et indsatsområde.

Men det er naturligvis også meget vigtigt at få kortlagt voldsmandens sociale status, og netop de oplysninger, som jeg omtalte før af Britta Kyvsgaard, tager jo nemlig ikke sociale ydelser, indkomst, uddannelse med. Det er altså med andre ord uhyre vigtigt i endnu højere grad at få kortlagt forskellige gruppers kriminalitet, for det er jo alene på baggrund af disse undersøgelser, at man kan tilrettelægge den rigtige sociale og forebyggende indsats.

Der findes efter vores opfattelse altså ingen lette løsninger, men trods dette skal der ikke være tvivl om, at vi i CD gerne vil medvirke til at gøre det bedre.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Som forslaget til vedtagelse fra Dansk Folkeparti nu ser ud, skal jeg meddele, at det kan Venstres folketingsgruppe stemme for. Jeg kan samtidig benytte lejligheden til at sige til Frihed 2000, at deres forslag til vedtagelse jo er formuleret på en sådan måde, at man går ind i domstolens frihed. Sådan som strafferetten er indrettet herhjemme, bryder man med helt grundlæggende principper i straffeloven, så det må vi stemme imod.